

atter følger — da Afgiften er procentvis —, at Afgifterne ogsaa er gaaet ned. Altsaa, vi mener ikke at turde forudsætte, at Valutaafgiften for indeværende Aar vil give fuldt ud det samme som for det svundne Finansaar, men vi tror dog ikke, at Nedgangen vil blive synderlig stor, formentlig ikke over 2 Mill. Kr., saaledes at altsaa Valutaafgiften, hvis der ingen Ændringer foretages, vil give i alt 45 Mill. Kr. eller 5 Mill. Kr. mere end forudsat. Dette er Baggrunden for dette Lovforslags Forelæggelse, idet vi er nogenlunde sikre paa, at Vedtagelsen af dette Lovforslag vil betyde, at Statskassen faar en Indkomst paa 5 Mill. Kr. mindre, end den ellers vilde faa, og dette vil altsaa igen sige, at der herigennem vil opnaas en Skattelettelse paa 5 Mill. Kr. Det vil være alle bekendt, at disse Penge var tænkt som Penge, hvorved Statens Finanser skulde konsolideres. Fra konservativ Side vil vi altid være Venner af en Konsolideringspolitik, der har Rimeligheden for sig, men vi synes paa den anden Side, at i en Tid som denne, som er svær for saa mange, kan Konsolideringen ogsaa drives for vidt, og vi mener, at naar man gennem disse Afgifter naar det, som man har tilstræbt, nemlig at faa 40 Mill. Kr., maa det, som Tiderne nu en Gang er, være nok.

Man vil jo kunne sige, at det, der herved sker, er en Nedsættelse af en direkte Skat, og vi fra vor Side er naturligvis ikke blinde for, at Vennerne af, at de direkte Skatter først og fremmest nedsættes, ikke er at finde i alle politiske Lejre saadan i al Almindelighed taget, men den Nedsættelse, hvorom det drejer sig her, synes mig at være af en ganske særlig Art, idet det jo kun er en Nedsættelse en Gang for alle. Jeg tror ikke, at der er nogen, der vil modsige, at den direkte Beskatning kan virke højest uheldigt derigennem, at et forholdsvis stort Skattebeløb skal betales, længe efter at Indtægten er indtjent, muligen paa en Tid, hvor den paagældendes Indtægt er meget ringe, og han altsaa ogsaa i ringe Grad er i Stand til at skaffe de Penge, der skal til for at betale Skatten. Et Fænomen af den Art synes det mig, at man i ganske udpræget Grad har her. Det er jo paa Grundlag af Indkomsten i 1924, altsaa et Aar, der nu ligger 2 Aar tilbage, at den paagældende Valutaskat betales. Det er en Kendsgerning, der er hævet over enhver Tvivl, at Indtægten i 1924 for mange var langt større, end den er nu. Det vil altsaa sige, at den paagældende Skat i meget høj Grad vil trykke en hel Del af de Skatteydere, som nu skal betale den. Det er vort Haab, at dette specielle Moment vil

kunne medvirke til, at ærede Medlemmer af dette Ting, som ellers ikke i særlig Grad er Tilhængere af de direkte Skatters Nedgang, vil finde, at der her er en ganske særlig Begrundelse for, at dette sker. Vi nærer altsaa dette Haab, og vi bygger for saa vidt ogsaa dette Haab paa visse Udtalelser fra forskellige Rigsdagsmænds Side. Særlig mener jeg, man har Lov til at bygge paa, at den tidligere radikale Finansminister, Dr. Brandes, saa vidt jeg ved i Landstinget, netop paa Grundlag af, at det viste sig, at Valutaafgiften gav mere end antaget, har udtalt sig til Fordel for, at man opgav en Del af Valutaskatten.

Det er altsaa vort Haab, at man vil se velvilligt paa Lovforslaget. Der vil jo senere blive Lejlighed til at debattere det nærmere, og jeg skal derfor her slutte med at anbefale det til velvillig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Aktieselskaber.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2617; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 43).

Sagen sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Det foreliggende Lovforslag er ganske enslydende med det Lovforslag, der blev fremsat i Fjor. Udvalgsarbejdet den Gang var ikke saa langt fremskredet, at det vil være muligt paa det nuværende Tidspunkt at sige, hvor meget man kan blive enig om, og jeg skal derfor for mit Vedkommende afholde mig fra at gaa ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. Idet jeg henholder mig til mine Udtalelser fra i Fjor, skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Overvejelse.

C. O. Pedersen: Ogsaa jeg kan henholde mig til mine Udtalelser fra i Fjor. Vi gav i Fjor Tilsagn om en velvillig Behandling af dette Lovforslag, men jeg maa sige, at det Haab, med hvilket vi begyndte Forhandlingen i Fjor, for mit Vedkommende var ved at bryde under Forhandlingens Forløb i Udvalget. Det forekommer mig, at man af og til fra Regeringspartiets Side i stærkere Grad end nødvendigt holdt paa